

דברי מזכ"ל האו"ם בשיחה עם עיתונאים

ניו יורק, 15 בינואר 2024

צוהריים טובים.

עברו יותר ממאה ימים מאז המתקפות המחרידות שביצע חמאס ב-7 באוקטובר, אשר גבו את חייהם של יותר מאלף ישראלים ואחרים ושבהן נחטפו באכזריות בני ערובה.

בכל יום ויום אני חושב על מצוקת המשפחות שפגשתי.

אני שב ודורש את שחרורם לאלתר וללא תנאי של כל בני הערובה. ועד אז, יש להתייחס אליהם באופן אנושי ולהתיר להם לקבל ביקורים וסיוע מהצלב האדום הבינלאומי.

יש לחקור חקירה נמרצת של הדיווחים על האלימות המינית שביצעו חמאס ואחרים ב-7 באוקטובר ולהביא את האחראים לדין.

שום דבר אינו יכול להצדיק הרג, פציעה וחטיפה של אזרחים – ואף לא ירי רקטות לעבר יעדים אזרחיים.

בה בעת, המתקפה שמבצעים כוחות ישראליים בעזה במאת הימים האחרונים המיטה הרס סיטוני והרג אזרחים בשיעור שהוא חסר תקדים בכל שנותיי כמזכ"ל האו"ם.

רוב רובם של ההרוגים הם נשים וילדים.

דבר אינו יכול להצדיק את הענישה הקולקטיבית של העם הפלסטיני.

אין מילים לתאר את המצב ההומניטרי בעזה. שום מקום ואף אדם אינם בטוחים.

בני אדם מוכי טראומה נדחקים לאזורים מצטמצמים בדרום, שהגודש בהם נעשה בלתי נסבל ומסוכן.

ואף שנעשו צעדים מסוימים להגדיל את הזרמתו של סיוע הומניטרי לעזה, סיוע מציל-חיים אינו מגיע בכמות שאפילו מתקרבת להיקף הנדרש לבני האדם שסבלו חודשים על גבי חודשים של

מתקפה בלתי פוסקת.

צילו האפל של הרעב מרחף מעל תושבי עזה – לצד מחלות, תת־תזונה וסיכונים בריאותיים אחרים.

אני מוטרד מאוד מההפרה הברורה של המשפט ההומניטרי הבינלאומי שלה אנו עדים.

בשבוע שעבר החלה תת־המזכ"ל סיגריד קאאח את עבודתה כמתאמת הבכירה לעניינים הומניטריים ולשיקום בעזה – בהתאם להחלטה 2720 של מועצת הביטחון.

אני מבקש מכל המדינות והצדדים לסכסוך להושיט לה את מלוא שיתוף הפעולה, בעודה עובדת גם עם חברות מועצת הביטחון ועם גורמים אזוריים כדי לפעול על פי תחום האחריות שנקבע בהחלטה.

לפעילות סיוע יעילה בעזה – או בכל מקום אחר – דרושים כמה תנאים בסיסיים.

נדרש ביטחון.

דרושה סביבה שבה אנשי סגל יכולים לעבוד בבטחה.

דרושים הלוגיסטיקה הנחוצה וחידוש הפעילות המסחרית.

המכשולים הניצבים בפני סיוע הם ברורים – וזוהו לא רק על ידי האו"ם, אלא על ידי בכירים מרחבי העולם שראו את המצב במו עיניהם.

ראשית, באו"ם ובארגונים השותפים לנו, איננו יכולים לספק סיוע הומניטרי יעיל כל עוד עזה נתונה להפגזות כה כבדות, נרחבות ובלתי פוסקות.

מצב זה מסכן את חייהם של מקבלי הסיוע – ושל מי שמספקים אותו.

רוב רובם של אנשי הסגל הפלסטינים בעזה נאלצו להימלט מבתיהם.

מאז 7 באוקטובר נהרגו בעזה 152 אנשי סגל של האו"ם – אירוע אובדן החיים היחיד הגדול ביותר בתולדות הארגון שלנו – נתון שובר לב ומקור לצעק עמוק.

ואף על פי כן, עובדי סיוע עושים כמיטב יכולתם לספקו בתוך עזה, וכל זאת תחת לחץ עצום ובלא ערובות לבטיחותם.

אנו ממשיכים לקרוא לגישה הומניטרית מהירה, בטוחה, בלא מכשול, מורחבת ומתמשכת אל תוך רצועת עזה וברחביה.

שנית, פעילות הסיוע נתקלת במכשולים משמעותיים בגבול עזה.

הכנסתם של חומרים חיוניים – לרבות ציוד רפואי וחלפים מצילי־חיים ההכרחיים לתיקון של מתקני מים ותשתית – נחסמה בהסברים דחוקים או ללא הסבר, והדבר שיבש את ההזרמה

של אספקה חיונית ואת חידושם של שירותים בסיסיים.

וכשפריט אחד נפסל, תהליך האישור המסורבל והאיטי של המשלוח כולו מתחיל מחדש, מאפס.

שלישית, פעילות הסיוע מתמודדת עם מכשולים מרכזיים הניצבים בפני החלוקה בתוך עזה.

אלה כוללים סירובים חוזרים ונשנים לאפשר גישה לצפון, שבו נותרו עדיין מאות אלפי בני אדם.

מאז תחילת השנה רק שבע מתוך 29 משלחות הסיוע לצפון יכלו לנסוע ליעדן ולמלא את ייעודן.

בקטעים ארוכים של נתיבים שהשימוש בהם מוסכם לא ניתן להשתמש בשל לחימה כבדה ועיי חורבות, ובנוסף גם נפלי תחמושת מסכנים את השיירות.

מערכות הודעות הומניטריות שמטרתן להבטיח ככל שניתן את בטיחותם של מבצעי סיוע אינן מכובדות.

ובנוסף, השבתות תכופות של מערכות התקשורת משמען שעובדים הומניטריים אינם יכולים לאתר את הכבישים הבטוחים ביותר, לתאם חלוקת סיוע או לעקוב אחר תנועתם של עקורים הזקוקים לסיוע.

אנו מבקשים להגביר את המענה – אבל לשם כך צריכים לעמוד לרשותנו תנאים בסיסיים.

על הצדדים לכבד את המשפט ההומניטרי הבינלאומי – לכבד את האזרחים ולהגן עליהם, ולהבטיח מתן מענה לצורכיהם החיוניים.

יש להגדיל לאלתר ובאופן מסיבי את האספקה המסחרית של טובין חיוניים.

האוו"ם וארגונים הומניטריים שותפים אינם יכולים לספק לבדם מצרכי יסוד שצריכים להיות זמינים לכלל האוכלוסייה גם בשווקים.

גבירותי ורבותי מן התקשורת, בינתיים, הקלחת הרותחת של המתיחות בגדה המערבית מאיימת לגלוש, כשהאלימות המוגברת מצטרפת למשבר כספי חמור ביותר שבו נתונה הרשות הפלסטינית.

גם בים סוף ומעבר לו המתיחות מרקיעה שחקים – ואפשר שבקרוב לא ניתן יהיה יותר לרסנה.

אני חושש חשש כבד לגבי חילופי האש היומיומיים בין שני עברי הקו הכחול.

כל זה מאיים להוביל להסלמה רחבה יותר בין ישראל לבין לבנון, ולפגוע אנושות ביציבות האזורית.

רבבות בני אדם בצפון ישראל ובדרום לבנון נעקרו בשל הלחימה, והגישה ההומניטרית בלבנון עדיין נתונה למגבלות.

אני חש דאגה עמוקה לנוכח השתלשלות העניינים.

מחובתי להעביר לכל הצדדים את המסר הפשוט והישיר הזה:

הפסיקו לשחק באש משני עברי הקו הכחול, הפכו את מגמת ההסלמה ושימו קץ למעשי האיבה בהתאם להחלטה 1701 של מועצת הביטחון.

גבירותי ורבותי מן התקשורת, חלקתי כאן חששות סביב שורה ארוכה של סוגיות: הרמה חסרת התקדים של אזרחים הרוגים והתנאים ההומניטריים הקטסטרופליים בעזה; גורלם של בני הערובה; והמתחים המאיימים לגלוש ברחבי האזור.

יש רק פתרון אחד שיכול לסייע לטפל בכל הסוגיות האלה.

אנו זקוקים להפסקת אש הומניטרית מיידית.

כדי להבטיח שדי סיוע יגיע למקומות שבהם הוא נדרש.

כדי לאפשר את שחרור בני הערובה.

כדי להנמיך את הלהבות ולמנוע מלחמה נרחבת יותר, משום שככל שהסכסוך בעזה נמשך זמן רב יותר, כך גדל הסיכון להסלמה ולשיקולים מוטעים.

איננו יכולים לראות בלבנון את מה שאנו רואים בעזה.

ואיננו יכולים להתיר למה שקורה בעזה להימשך.

תודה לכם.

[סוף]